பாரதிதாசனின் தலைமைத்துவப் பண்புகள்

Leadership qualities of Bharathidasan / Barathidasan's Leardership qualities

முனைவர் க.சில்லாழி

Assistant Professor Dr.K.Silllalee[1]

Abstract

Bharathidasan is a great poet who lived for the development of the Tamil people and Tamil language. He created pieces of literature with perpetual quality and fame. He introduced new genres in Tamil literature. He was called a revolutionary Poet, because of his radical ideas. He did not merely write but lived what he wrote. This takes him to the summit of the leadership quality. The Paper delves deep into the leadership qualities of Bharathidasan in his works.

Key Words : Bharathidasan, Leadership Qualities, Poetry

முன்னுரை

தமிழ் அன்னை எத்தனையோ புலவர் பெருமக்களை ஈன்றெடுத்த போதும் அவர்களுள் ஒருசிலர் மட்டுமே மக்களின் மனதில் நீங்காத இடம் பெற்றவர்களாக விளங்குவதை மறுக்க இயலாது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தன்னிகரற்ற பெரும் பாவலர்களாக விளங்கக்கூடிய புலவர்கள் யாவரும் (தொல்காப்பியர், நக்கீரர், திருவள்ளுவர், ஔவையார், இளங்கோவடிகள், கம்பன், பாரதியார்) மிகச் சிறந்த தலைமைத்துவப் பண்புகளையும் உடையவர்களாக விளங்கியிருப்பது அவர்களின் படைப்பிலக்கியங்கள் வாயிலாகவும், வாழ்க்கை வரலாற்றினை ஆய்வு செய்வதன் மூலமாகவும் தெளிவுபட அறிய முடிகின்றது. அத்தகைய ஒப்பற்ற கவிகளுள் புரட்சிக்கவி பாரதிதாசனும் தனித்துவம் சிறந்த தலைமைத்துவப் பண்புகளும் உடையவராகவே காணப்படுகின்றார். பாவேந்தர் தமது தமிழ்ப் புலமையிலும் கவி வளத்திலும் யாருக்கும் ஒப்புவமையாகார். அது போலவே இவரிடம் குடிகொண்ட தலைமைத்துவப் பண்பும் இவரின் புகழுக்கு முக்கியக் காரணமாக விளங்குன்றது.

பாவேந்தரிடம் குடிகொண்ட தலைமைத்துவப் பண்புகள் யாவும் இவருடைய படைப்பிலக்கியங்களில் நிறைவாகவே காணப்படுகின்றன. அதே வேளையில் சொல்லொன்று செயலொன்று என்றில்லாமல் தமது படைப்பிலக்கியங்களில் வெளிப்படும் தலைமைத்துவப் பண்புகளை தமது வாழ்க்கையிலும் கடைபிடித்து வாழ்ந்தவர் பாவேந்தர். பாவேந்தரிடம் விளங்கிய தலைமைத்துவப் பண்புகளை தலைமைத்துவக் கோட்பாட்டினை முன்னிறுத்தி ஆய்வு செய்து விளக்கப்படுத்தும் நோக்கிலேயே இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைமைத்துவம்

தலைமைத்துவப் பண்பு என்பது ஒர் ஆற்றல் மிக்க கலை. இது சமூகவியலில் உள்ள மிக முக்கியமான நிலைப்பாடு ஆகும் (Chemers, 1997, p.1). தலைமைத்துவப் பண்பானது

[1]The author is an Assistant Professor in the Department of Modern languages, University Tunku Abdul Rahman, Malaysia. silllalee@yahoo.com

ஒவ்வொருவரிடமும் உள்ளதாகவும் மேலும் இது பிறக்கும் போதே ஒருவரிடமிருக்கும் தனித்துவப் பண்பாகவும் அறியப்படுகிறது. ஒருவர் பிறந்து வளரும் சூழல், அவருக்குக் கிடைக்கப்பெறும் வாய்ப்புகள், அவர் பெற்ற அறிவுத்திறம் போன்ற கூறுகளே ஒருவரது தலைமைத்துவமானது எத்தகைய உச்சத்தை அடையும் என நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது (Murray, 1966, p.18). பொதுவில் தலைமைத்துவம் என்றவுடன் ஆசிரியர், கதாநாயகன், ஆட்சியாளர் அல்லது அரசியல்வாதி ஆகிய இம்மூவருமே ஒருவரது மனதில் தலைவர்களாக மிளிர்வதுண்டு. ஆசிரியரானவர், ஒரு மனிதனின் பிள்ளைப் பருவத்திலேயே ஆளுமையின் அடிப்படையில் தனது தலைமைத்துவப் பண்பை நிலைநிறுத்துகின்றார். கதாநாயகனானவர் தனது செயற்கரிய செயல்களால் தலைமைத்துவப் பண்பு மிக்கவராக மக்கள் மனதில் இடம் பிடிக்கின்றார். ஆட்சியாளர் அல்லது அரசியல்வாதிகள் தங்களின் அதிகார பலத்தாலும், தங்களின் ஆதரவாளர்களின் செல்வாக்கை முன்னிறுத்தியும் தங்களைத் தலைவர்களாக நிலைபெறச் செய்கின்றனர் (George Manning & Kent Curtis, 2007, p.3). மேலும், வேபர் எனும் மேலை நாட்டு அறிஞர் (Max Weber) ஒரு தலைவர் என்பவர் மூன்று நிலைகளில் தோற்றம் காண்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அவை *(1947, p.376)*:

i) பரம்பரை	-	பரம்பரையாக வாரிசுகளுக்கு வழங்கப்படும் பதவி. (மன்னர் பாரம்பரியம் இந்த முறையை உடையது)
ii) தனித்துவ ஆளுமை	-	ஒருவர் தம்மிடம் உள்ள தனித்துவத்தால் (வீரம், அறிவு, மக்களைக் கவர்தல், தியாகம் போன்றவை) தலைவராதல்.
iii) சட்டம் அல்லது விதிமுறை	-	சட்டத்தின் விதிப்படி அதிகாரத்தை முன்னிறுத்தித் தலைவராதல்.

இவ்வாறு மூன்று நிலைகளில் ஒருவர் தலைவராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் கூட இவர்களிடம் முழுமையாகத் தலைமைத்துவப் பண்புகள் நிலைபெற்றிருக்கும் என்று கூறுவதற்கில்லை.

தலைமைத்துவம் என்பது பொதுவில் மக்களை அல்லது ஒரு சமூகத்தினரைத் தங்களின் கொள்கையின் பால் கவர்ந்திழுத்து அக்கொள்கையை அடைய வேண்டி அதனைப் பின்பற்றுவோரை வழிநடத்திச் செல்லும் ஆற்றல் எனப் பொருள் கூறப்படுகின்றது (Chemers, 1997, p.1). இவ்வாறு மக்களின் மனதில் தலைவர்களாக நிலைபெற நினைப்பவர்கள் தங்களின் இலக்கு என்ன என்பதில் தெளிவுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது தலைமைத்துவப் பண்பில் முக்கியக் கூறாகக் கருதப்படுகின்றது. மேலும் தலைவனானவன் தனது கொள்கை, அதற்கான இலக்கு ஆகிய இரண்டையும் தம்மைப் பின்பற்றும் மக்களின் மனதில் இவை அவர்களுக்கான கொள்கை, இலக்கு என ஐயுறவின்றி முழுமையாக நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்தல் வேண்டும் (Jacobs, 1990, p.281). இதுவல்லாது தாம் வழிநடத்திச் செல்லும் பாதையில் தம்மைப் பின்பற்றுவோரிடத்தில் எழுகின்ற சந்தேகங்களைக் களைந்து, அவர்களுக்கு வரும் தொல்லைகளில் இருந்து அவர்களைக் காத்து, அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து தன்முனைப்பையும் நம்பிக்கையையும் கொடுத்து இலக்கை அடைவது என்பது ஒருவரை வெற்றிமிக்க தலைமைத்துவப் பண்புடையவராக நிலைநிறுத்தும் (Department of the Army, 1999. pp.1-2).

மேலும், தலைவர்களால் வகுக்கப்படுகின்ற கொள்கைகளும் அதற்கான இலக்கும் பொதுநலத்தையும் மக்களுக்கான முக்கியத்துவத்தையும் முன்னிறுத்தி அமையப் பெறுதல் ஒரு நல்ல தலைமைக்குச் சான்றாகும். இவ்வாறு பொதுநலத்தை முன்னிறுத்தி அமையப்பெறும் தலைமைத்துவமானது மிக்க வலிமையுடையதாக விளங்குவதோடு, மக்களுக்கு உத்வேகத்தைக் கொடுத்து தியாக உள்ளத்துடன் போராடவும் வழிவகுக்கும் (Jacobs, 1990, p.281). அதுமட்டுமன்றி, தலைவனானவன் மக்களோடு சேர்ந்து இலக்கை அடைவதற்காகக் கைகோர்த்து உழைப்பவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அவனே நல்ல தலைவன் என ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றான். இது அரசியல் ஆட்சி எனத் தொடங்கி

குடும்பத் தலைமைத்துவம் வரையில் பொருந்தும் (Bernard, 1985, 150). இதுவே நல்ல தலைமைத்துவமாகப் போற்றப்படுகின்றது.

தலைமைத்துவக் கோட்பாடு (Theory of Leadership)

தமது தலைமைத்துவத்தின் பால் ஈர்ப்புகொள்ளச் செய்தல், தம்மைத் தலைவராக ஏற்றுப் பின்பற்றும் ஒரு மக்கள் கூட்டத்தைக் கொண்டிருத்தல் ஆகிய இரண்டையும் உடையவரையே தலைவர் அல்லது தலைமைத்துவப் பண்புடையர் எனத் தலைமைத்துவக் கோட்பாடு குறிப்பிடுகின்றது. இவ்விரண்டு அடிப்படைத் தகுதிகளையும் அடையப்பெற்ற ஒருவர் மூன்று நிலைகளில் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார். அவை (Murray, 1966, p.15):-

i. தனித்துவத்தினால் தலைவராதல்

ii. தகுதியின் அடிப்படையில் தலைவராதல்

iii. சூழ்நிலையின் காரணத்தால் தலைவராதல்

ஆகும். மேற்கண்ட மூன்று நிலைகளில் ஒருவர் தலைவராக நிர்ணயிக்கப்பட்ட போதும், இவ்வாறு தலைவர்களானவர்கள் அனைவரும் வரலாற்றில் இடம்பிடித்த ஆற்றல் மிக்க தலைவர்களாக விளங்குவர் என்று கூறுவதற்கில்லை. காரணம் இவ்வாறு தலைவர்களாகும் அனைவரிடத்திலும் தலைமைத்துவக் கோட்பாடு குறிப்பிடும் தலைமைத்துவப் பண்புகள் யாவும் முழுமையாக இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில் ஒருவர் மிகச்சிறந்த தலைவராக மிளிர்வதற்குத் தலைமைத்துவக் கோட்பாடு சில முதன்மையான தலைமைத்துவப் பண்புகளை முன்வைக்கின்றது (Manning & Curtis, 2007, pp.29-31).

1)	அறிவுடைமை	-	எத்தகைய சூழ்நிலையையும் அறிவாலும் திறனாலும் எதிர்கொண்டு ஏற்ற காரியத்தை செம்மையாகச் செய்து முடித்தல்.
2)	நிலைத்தன்மை	-	தாம் கொண்ட கொள்கையைப் பின்பற்றுவதில் சூழ்நிலை, உணர்ச்சிகள், சிக்கல்கள் போன்ற எதற்கும் அசைந்து கொடுக்காது நிலையாக முன்னோக்கிச் செல்லுதல். அதே வேளையில் தற்போதைய சூழ்நிலை மாற்றங்களை உற்று கவனித்து (அறிவியல் & தொழில்நுட்பம்) அதன் போக்கிலேயே காரியங்களை ஆற்றி வெற்றி காணுதல்.
3)	பொதுநலம்	-	தாம் எடுக்கும் எந்த காரியமும் சற்றும் சுயநலமில்லாமல் பொதுநலத்தைப் பேணுவதாக அமைதல் வேண்டும். பிறர் மீது பரிவு கொள்ளுதல் வேண்டும்.
4)	தன்னம்பிக்கை	-	எதையும் சாதிக்க முடியும் எனும் அசைக்க முடியாத மன உறுதி.
5)	எழிற்சி	-	சோர்வின்றி உத்வேகத்தோடு வீறு கொண்டு முன்னோக்கிச் செல்வதோடு மக்களையும் அதே வேகத்தோடு இலக்கை நோக்கி அழைத்துச் செல்லுதல்.
6)	ஆளுமை	-	தனது தோற்றம், கொள்கை, செயல்பாடு என எல்லாவற்றிலும் மற்றவர்களை விட மேம்பட்ட நிலையில் தனித்துவமாகக் காட்சி தந்து கவர்தல்.
7)	துணிவு	-	எந்தச் சோதனைகளையும் கண்டு அஞ்சாமல் முன்னேறுதல்.

இத்தகைய தலைமைத்துவப் பண்புக் கூறுகளை உடைய தலைவைகள் மிகச் சிறிய சமுதாயத்தின் வழிகாட்டிகளாக இருந்தாலும் கூட மக்கள் மனதில் நிலையான தலைவர்களாக வாழ்வர் என இக்கோட்பாடு இயம்புகின்றது (maxwel, 2008, p.33). மேலும், இத்தகைய பண்புகளால் உருவான தலைவர்களே கொள்கையுடைமை, செயலாற்றுதல், சூழலைப் புரிந்து கொள்ளல், தூரநோக்குடைமை, பொதுவுடைமைச் சிந்தனை ஆகிய ஐந்து தலைமைத்துவ பொதுச் சட்டங்களின்படி மக்களை வழிநடத்துவர் எனப்படுகின்றது (Hemphill, 1949, pp.7-8).

அறிவுடைமை

அறிவுடைமை தலைமைத்துவத்தில் தலையாயப் பண்பாகக் கருதப்படுகின்றது. எந்த ஒன்றனையும் திட்டமிடுவதற்கும் செயலாற்றுவதற்கும் அறிவுடைமை மிக அவசியமாகும். இதுவே சிந்தனைக்கு வித்திட்டு செயலாக்கத்திற்கு இட்டுச் செல்லும். வள்ளுவப் பெருந்தகை அறிவுடைமை பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அறிவுடையோர் அழிவிலிருந்து காப்பவராவும் (குறள்: 421), எதிலும் சிரத்தையும் நுட்பமும் உடையவராகவும் (குறள்: 424), உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகக் கூடியவராகவும் (குறள்: 426), எதிர்காலத்தை அறிந்த தூர நோக்குச் சிந்தனையுடையவராகவும் (குறள்: 427-429) விளங்குவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவை அனைத்தும் தலைமைத்துவப் பண்புடையோருக்குச் சாலப் பொருந்தும். மேலும், அறிவோடு ஒன்றனைச் செயல்படுத்தும் திறமையும் இருக்கும் போதுதான் அந்த அறிவினால் நன்மை விளைகின்றது.

அறிவுடைமை எனும் தலைமைத்துவப் பண்பானது பாவேந்தரிடத்தில் இளமைக்காலம் தொட்டே நிறைவாகக் காணப்படுவது ஆய்வின் வழி அறியப்படுகின்றது. பாவேந்தர் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவர். அதிலும் கெட்டிக்காரர் என்றே கூற வேண்டும். இவர் தனது 16 வது வயதில் கால்வே கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டிருந்த போது மூன்று ஆண்டுகள் பயில வேண்டிய இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பை இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே நிறைவு செய்தார். அதோடு அந்தக் கல்லூரியில் முதன்மை மாணவராகவும் தேர்ச்சி பெற்றார். இதுவே இவரின் அறிவின் தனித்துவத்திற்குச் சான்று (முருகுசுந்தரம், 2014, p.9).

மேலும், பாரதிதாசன் நிரவியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றிய போது இவர் 18 வயதே நிரம்பியவராக இருந்த காரணத்தால் நிரவி ஊர் மக்கள் இவரை ஒரு பொருட்டாக மதித்ததே கிடையாது. ஒருமுறை அவ்வூரில் தமிழில் ஆழ்ந்த புலமையுடைய இராமசாமிப் புலவர் என்பவர் பாரதிதாசனை ஏளனமாக எண்ணி அவரின் தமிழ்ப்புலமையைச் சோதிப்பதற்காக பெரியபுராணத்தில் திருஞானசம்பந்த புராணத்திலிருந்து உமையம்மை, மங்கையர்க்கரசி ஆகிய இருவருள் சம்பந்தரிடத்தில் தாய்மையுள்ளத்தில் சிறந்தவர் யார் எனக் கேட்டுள்ளார். அதற்குப் பாவேந்தர், உமையம்மையானவள் சம்பந்தர் அழுத பின்னர் தான் பால் கொடுத்ததாகவும் மங்கையர்கரசியாரோ சீர்காழியில் சம்பந்தர் அழுத அந்த கடந்த காலக் காட்சியைச் செவிமெடுத்ததும் அவரது கொங்கைகள் விம்மிப் பால் சுரந்தன என்றும் அதனால் மங்கையர்க்கரசியாரே சிறந்த தாயுள்ளம் கொண்டவர் எனப் பதிலளித்து அப்புலவரை வியக்கச் செய்தார். பாரதிதாசனின் ஆழ்ந்த அறிவுடைமைக்கு இந்நிகழ்வும் சிறந்த சான்று (முருகுசுந்தரம், 2014, p.11).

இதைப் போலவே தாம் எடுக்கும் எந்த காரியத்தையும் திறமையுடன் தூரநோக்குச் சிந்தனையுடன் செயல்படுத்தும் பண்பும் பாவேந்தரிடம் இருந்தமை அறியப்படுகின்றது. பாரதிதாசன் 1962ஆம் ஆண்டு அனைத்துலகத் தமிழ்க்கவி மன்றத்தைத் தோற்றுவித்து அதன் தலைவரானார். அதனைத் திறம்படவும் வழிநடத்தினார். அம்மன்றமானது உலகக்

கவிஞர்கள் யாவரையும் ஒன்றிணைக்கும் மன்றமாக அமைய வேண்டும் எனத் தமது தூரநோக்குச் சிந்தனையை அப்போதே பதிவு செய்தவர் பாவேந்தர் (கோவேந்தன், 1994, p.214). இதுவல்லாது, இந்தித் திணிப்பால் தமிழின் ஆளுமை தமிழ்நாட்டில் வீழ்ச்சி காணும் என்பதை உணர்ந்த பாவேந்தர் அதனைத் தடுப்பதற்கான போராட்டத்தில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர் (சபாபதி, 1990, p.35).

இத்தகைய செயல்கள் யாவும் பாவேந்தரின் அறிவுடைமைக்குத் தக்க சான்றுகளாக அமைவதோடு அவரின் தலைமைத்துவப் பண்பை செவ்வனே வெளிப்படுத்துவதையும் உணர்த்துகின்றது.

நிலைத்தன்மை

நிலைத்தன்மையானது ஒருவர் தம்முடைய கொள்கையில் நிலைபெயராது உறுதியாக நிற்கும் குணத்தைக் குறிக்கின்றது. எத்தகைய சோதனைகள் வந்தாலும் உறுதியுடன் முன்னேறிச் செல்லும் ஆற்றலை உடையவரே நிலைத்தன்மை உடையவராவார். மேலும் தற்போதைய சூழ்நிலை அறிவியல், தொழில்நுட்பம், அரசியல், சமூகவியல் போன்றவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு உலகியலின் போக்கிலேயே காரியங்களைச் செயல்படுத்தி வெற்றி காணும் தன்மையும் இப்பண்பில் அடங்கும் (Manning & Curtis, 2007, p.30).

பாரதிதாசனிடத்தில் இந்தத் தலைமைத்துவப் பண்பு இருந்தமையும் அவை பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் வெளிப்பட்டமையும் ஆய்வின் வழி அறியப்படுகின்றது. பாரதிதாசன் தொடக்கத்தில் ஆத்திகராக இருந்தவர். இவரது குடும்பமும் வீரசைவ சமயப் பாரம்பரியத்திலும் வள்ளலார் கொள்கையிலும் தோய்ந்த குடும்பம் (முருகுசுந்தரம், 2014, p.8). ஆனால் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட பின்னர் நாத்திகரான புரட்சிக்கவி தமது இறுதி மூச்சு உள்ளவரை அக்கொள்கையிலிருந்து மாறவில்லை. மேலும் 1933ஆம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்ற நாத்திகர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த வருகையாளர் பதிவேட்டில் 'நான் ஒரு நிரந்தரமான நாத்திகன்' என எழுதிக் கையெழுத்திட்டுப் பதிவு செய்தார் (கோவேந்தன், 1994, p.210).

பாரதிதாசன் தம்மை முழுமையாகப் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் கரைத்துக் கொண்ட போதிலும், தமது பெயரைப் பாரதிதாசன் என்றே பேணி வந்தார். இது சுயமரியாதை இயக்கத்தினரால் சாடப்பட்டது. பாரதி எனும் பார்ப்பனனுக்கு தாசன் எனும் அடிமையாக பாரதிதாசனைக் குற்றம் சட்டினர். ஆனால் பாரதிதாசனோ 'சாதியத்திற்கு எதிர்ப்பாகப் பாரதியைப் போல் குரல் கொடுத்தவர் யாருமில்லை ஆதலால் அவருக்குத் தாம் தாசன்தான்' எனத் தனது நிலைத்தன்மை மாறாது உறுதியாகத் தமது நிலைப்பாட்டில் நின்றார் (http://www.dinamani.com/editorial_articles).

பாரதிக்கு தாசனாக இருந்த போதும் பாவேந்தர் தனது கொள்கையில் இருந்து சற்றும் நிலை பெயராதவராகவே விளங்கியவர். பாரதிதாசன் நாத்திகர், தமிழ்த் தேசியத்தை முன்னிறுத்தியவர், இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்தவர். ஆனால் பாரதிதாசனின் குருவான பாரதியோ இறைநம்பிக்கையாளர், இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக் கொள்கையாளர், சமஸ்கிருத மொழியின் பால் எதிர்ப்பு குணமற்றவர் (ஞானசேகரன், 2005, p.9). ஆயினும் கூட பாரதிதாசன் தனது கொள்கைகளில் பின்வாங்காதவர். அதனால்தான் பாரதியைப் போலவே பாரதிதாசனும் தன்னிகரற்றுப் புகழ்படைத்தார்.

பொதுவில் ஒருவருடைய தாசனாக மற்றொருவர் மாறினால் இவர்களுக்கென்று தனித் தன்மையோ நிலைப்பாடோ இல்லாமல் போய்விடுதல் நிகழக் கூடும். ஆனால் தாசனானவரிடம் தனித்த நிலைத்தன்மை இருப்பின் தாசனும் தம் தலைவனைப் போல தனித்துவத்துடன் விளங்கக் கூடும். இராமாயணத்தில் இராமபிரான் அக்காவியத்தின் தன்னிகரற்ற நாயகனாக விளங்கினார். ஆனால் அதே காவியத்தின் இடையில் தோன்றிய இராமனின் தாசானுதாசனாகிய அனுமனும் இராமனைப் போலவே தனித்துவத்துடன் மிளிர்ந்தார். இராமனைப் போலவே வழிபடு தெய்வமாக மக்கள் மனதில் நிலைபெற்றார் (இராமாயணம், சுந்தரகாண்டம்). இதற்கு அனுமனிடம் குடிகொண்ட தனித்த நிலைத்தன்மையே அடிப்படையாகியது என்று கூறுவது பொருத்தமாகும். அது போலவே பாவேந்தரும் பாரதிக்குத் தாசனாகத் தன்னை வரித்துக் கொண்டாலும் தனது நிலைத்தன்மை எனும் தலைமைத்துவப் பண்பில் மிளிர்ந்ததால் வரலாற்றில் தனித்த இடைத்தைப் பிடித்தவராகின்றார்.

பாரதிதாசன் தமது கொள்கைகளைப் பல்வேறு இலக்கிய வடிவில் புனைந்து மக்களிடம் விழிப்புணர்ச்சியைத் தோன்றச் செய்தார். ஆயினும் திரைப்படத்துறை மக்களிடையே மிகச்சிறந்த தகவல் பரப்புச் சாதனமாக விளங்கியதை மறுத்தாரில்லை. அப்போதைய காலத்தில் ஏற்பட்ட புதிய தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு மக்களிடம் தமது கொள்கைகளைப் பரப்பும் பணியிலும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார் (முருகுசுந்தரம், 2014, p.92). பொதுவில் தாம் அறியாத தமக்குப் பழக்கமில்லாத புதிய துறையில் ஈடுபட யாரும் அஞ்சுவது இயற்கையே. ஆனால் தமது கொள்கையை மக்களிடம் சேர்ப்பிப்பதற்காக எதனையும் எதிர்கொண்டு போராடும் நிலைத்தன்மையும் தற்கால வளர்ச்சியினை உள்வாங்கிக் கொண்டு அதன் போக்கில் செயல்பட்டு வெற்றி காணும் பண்பும் பாரதிதாசனிடம் இருந்தமை அவரின் தலைமைத்துவப் பண்பிற்கு முத்தாய்ப்பாய் அமைந்தது எனலாம்.

பொதுநலம்

ஒரு தலைவனானவன் தாம் ஆற்றுகின்ற எத்தகைய காரியமும் தன்நலத்தை எண்ணிச் செய்வதாக அல்லாமல் பொதுநலத்தையும் தம்மைச் சர்ந்தவர்களின் முன்னேற்றத்தையும் குறித்து ஆற்றுவது மிகச்சிறந்த தலைமைத்துவப் பண்பாகும். ஆகவே தலைமைத்துவப் பண்புடையவர் வகுக்கின்ற கொள்கைகளும் அதற்கான திட்டங்களும் பொதுநலத்தை முன்னிறுத்துவதாக அமைதல் வேண்டும் (Hemphill, 1949, p.8). பாரதிதாசனின் வாழ்க்கையானது தமிழ், தமிழர் முன்னேற்றம் எனும் இரு பெரும் பொதுநலச் சிந்தனையை முன்னிறுத்தியே செலுத்தப்பட்டுள்ளது (சபாபதி, 1990, pp.32-33). இவருடைய படைப்புகளே இவற்றிற்குத் தக்க சான்றுகளாகின்றன.

இதுவல்லாது சாதியத்திற்கு எதிரான இவரது கொள்கைப் பிடிப்பு (இராஜு, 1990, p.70), தேச சுதந்திரத்திற்கான இவரது போராட்டம், காந்தியத்திற்கு உறுதுணையாக நின்ற வீரம் (அருணாசலம், 2004, p.116), பொதுவுடைமைக் கொள்கையில் இவர் கொண்ட பிடிப்பு (வரதராசன், 1992, p.352) என இவரது வாழ்க்கையில் எங்கும் பொதுச் சிந்தனை அல்லாமல் தன்னலப்போக்கைக் காண இயலவில்லை.

சாதி ஒழிந்திடல் ஒன்று நல்ல
தமிழ் வளர்த்தல் மற்றொன்று
பாதியை நாடு மறந்தால் மற்ற
பாதி துலங்குவதில்லை

(பாரதிதாசன் கவிதைகள், பாரதி உள்ளம்: 1-4)

எனும் பாடல் வரிகள் பாரதியின் மக்களின் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாகும் பொதுநலச் சிந்தனையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

பாரதிதாசனுக்கு 1964ஆம் ஆண்டு ஞானபீட விருது வழங்கப்படப் போவதாக முன்மொழியப்பட்டது. அதற்கான பரிசுத் தொகையாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் வழங்கப்படவிருந்தது. அப்பரிசுத்தொகை கிடைக்கப்பெற்றால் அதைக் கொண்டு ஒரு அச்சு இயந்திரம் வாங்கி மேலும் பல தமிழ் இலக்கியங்களை அச்சிட்டுத் தமிழ் வளர்ப்பேன் எனப் பாரதிதாசன் தம் மனைவியிடம் கூறியதாகக் குறிப்புண்டு (சபீதாஜோசப், 2009, p.110). இதுதான் பாரதிதாசனின் பொதுநலச் சிந்தனை. தமிழுக்காக எதனையும் செய்யும் பொதுவுடைமைச் சிந்தனை.

இவ்வாறு பொதுநலத்தை மையமிட்டே தமது வாழ்க்கையைச் செலுத்திய பாரதிதாசனை ஒரு முறை பொதுவுடைமைக்கு எதிர்ப்பானவர் எனப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தினர் குற்றம் சாட்டிய போதும் அதனால் மனம் தளராமல் தமக்கே உரிய தலைமைத்துவப் பண்பினால் அதனையும் தனது பேனாவின் மை கொண்டு முறியடித்தார் பாவேந்தர். 'பொதுவுடைமைக்குப் பகைவனா? நான்', என்ற கவிதையை இயற்றினார். இக்கவிதையின் வழி தமது நிலைப்பாட்டைப் பாரதிதாசன் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டினார்.

"பொது வுடைமைக்குப் பகைவனா? நான்?
பொதுவுடைமைக் காரர் எனக்குப் பகைவரா?
இல்லவே இல்லை, இரண்டும் சரியில்லை.

பாரதி பாட்டில் பற்றிய பொதுவுடைமைத் தீ
என்றன் பாட்டு நெய்யால் வளர்ந்து
கொழுந்துவிட் டெரிந்து தொழிலாள ரிடத்தும்
உழைப்பாள ரிடத்தும் உணர்வில் உணர்ச்சியில்
மலர்ந்து படர்ந்ததை மறுப்பவர் யாரோ?

சிங்கார வேலர் முதல் சீவா வரையில்
அங்காந் திடுவர் என் பாட்டினுக்கே
சுப்பையாவின் தொடர்பும் தோழமையும்
எஸ்.ஆர்.சுப்பிர மணியம் இணைப்பும் பிணைப்பும்
எப்பொழுதும் எனை லெனினால் ஸ்டாலினால்
புதுமை கொணர்ந்த பொதுமை நாட்டை
மதுத் தமிழாலே மடுக்கும் என்பாட்டு"

இப்பாடல் வரிகளின் மூலம் பொதுவுடைமைக்கும் தமக்கும் உள்ள ஆழமான பிணைப்பைக் கவிஞர் உணர்த்துவதோடு தமது மனதில் உள்ள கோபத்தையும் நயமாக வெளிப்படுத்துகிறார். கவிஞருக்கே உரிய தனித்துவம் இது. இவ்வாறு தனது வாழ்க்கையின் பல சூழல்களிலும் சோதனைகளிலும் தனது பொதுவுடைமச் சிந்தனையின் மூலம் தன்னிடம் இருந்த தன்னிகரில்லாத் தலைமைத்துவப் பண்பில் மிளிர்ந்தவர் பாவேந்தர்.

தன்னம்பிக்கை

பாரதிதாசனிடம் மனவலிமை மிக அதிகம். தன்னால் எதையும் சாதிக்க முடியும் எனும் தலைத்துவப் பண்பு இவரிடம் சிறந்திருந்தமை பல நிகழ்வுகளின் மூலம் வெளிப்படையாகவே காண முடிகின்றது. பாரதியைத் தமது குருவாகக் கொண்டவர்

பாரதிதாசன். தமது கவிதை நடையில் மாற்றம் உண்டானதற்கும் தம்முடைய கவிதை வளம் பெறுவதற்கும் பாரதியே காரணமானவர் என்பதை,

"பாடலிற் பழமுறை பழநடை என்பதோர்
காடு முழுதும் கண்டபின் கடைசியாய்
சுப்பிர மண்ய பாரதி தோன்றிஎன்
பாட்டுக்குப் புதுமுறை புதுநடை"

*(பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தம்மைப் பற்றி எழுதிய பாடல்: **39-42**,* https://groups.google.com)

எனும் கவிதையின் வழி பாரதிதாசனே கூறுவது இவ்விடம் சுட்டத்தக்கது. ஆயினும் கூட பாரதியை விட பாரதிதாசனின் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய ஆளுமை மேம்பட்டது. ஒருமுறை புதுச்சேரி அரவிந்தர் ஆசிரமத்தில் இருந்த பிரஞ்சு மொழி அறிஞர்கள் பிரஞ்சு மொழியில் உள்ள இலக்கிய வளமையைப் போலத் தமிழிலும் உள்ளதா எனப் பாரதியாரைக் கேட்ட போது, பாரதியாரால் இதற்குச் சரியான விளக்கம் கொடுக்க இயலாமல் போனது. இதனைப் பாரதிதாசனிடம் பாரதியார் கூறிய போது, பாரதிதாசன் தமிழில் பிரஞ்சு மொழியை விட அதிகமான இலக்கியச் செல்வம் உள்ளதென்று சங்க இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம் ஆகியவற்றிலிருந்து உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டி பிரஞ்சு இலக்கியவாதிகளின் வாதத்தை முறியடித்து வெற்றி கண்டார் (http://www.dinamani.com/editorial_articles). பாரதி தமது குருவாக இருந்தாலும் கூட அவரால் முடியாதது தம்மாலும் முடியாது என்றில்லாமல் தனது தன்னம்பிக்கையால் பிரஞ்சு இலக்கிய வாதிகளை வென்று காட்டிய பாரதிதாசனின் தன்னம்பிக்கை இவ்விடம் போற்றத்தக்கது.

இது போல பாரதிதாசனின் தன்னம்பிக்கைக்கு மற்றொரு சான்றானதுதான் தமிழியக்கப் பாவியம். மறைமலையடிகள் ஒருமுறை 'பாரதியும் கவிஞனல்ல பாரதிதாசனும் கவிஞனல்ல. இவர்களின் கவிதைகளில் தனித்தமிழ் எங்கு உள்ளது. மற்ற மொழிக்கலப்பில் எழுதுபவர்களை எவ்வாறு கவிஞர் என்பது' எனக் கருத்துரைத்துள்ளார். இதனைக் கேட்ட பாரதிதாசன் ஓர் இரவில் இயற்றிய படைப்புத்தான் தமிழியக்கம் (வரதராசன், **1992**, p.**349**). இது பாவேந்தரின் கவித்துவத்திற்கு மட்டும் சான்று அல்ல. அவரது தன்னம்பிக்கைக்கும் தக்கதொரு எடுத்துக்காட்டு.

ஒருவர் தானறிந்த துறையில் துணிந்து ஈடுபடுவது பெரிய காரியம் அல்ல. ஆனால் தானறியாத துறையிலும் ஒருவர் முயற்சி மேற்கொள்வதற்கு அசாத்திய தன்னம்பிக்கை வேண்டும். பாரதிதாசனின் திரைப்படத்துறைப் பிரவேசம் இத்தகையதே. பாரதிதாசன் சில படங்களில் பாடலாசிரியராகவும் வசனகர்த்தாவாகவும் பணியாற்றிய அனுபவமுடையவராயினும் திரைப்படத்துறையில் முழுமையான அனுபவமுடையவரன்று. ஆயினும் தனது சிந்தனைகளையும் கொள்கைகளையும் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்து அவர்களை விழிப்படையச்செய்யத் திரைப்படத்துறை மிகச்சிறந்த சாதனமாக உருவாகியிருப்பதை உணர்ந்த பாவேந்தர் அந்தத் துறையிலும் துணிவுடன் தன்னம்பிக்கையுடன் ஈடுபட்டார் (முருகுசுந்தரம், **2014**, p.**92**). திரைப்படத்துறையில் பாவேந்தர் மிகப்பெரிய வெற்றி அடையவில்லை என்ற போதிலும் அவரது தன்னம்பிக்கை இவ்விடம் போற்றத்தக்க பண்பாக அமையப்பெறுகின்றது.

எழுச்சி

தலைமைத்துவப் பண்பில் எழுச்சி எனும் பண்பானது ஒருவரை மக்கள் தலைவனாக அங்கீகரிக்கச் செய்யும் வல்லமையுடையது. எழுச்சி மிக்க குணமுடையவன்

சோர்வதில்லை. இத்தலைமைத்துவப் பண்பாளன் உத்வேகத்தோடு வீறு கொண்டு முன்னோக்கிச் செல்வதோடு மக்களையும் அதே வேகத்தோடு இலக்கை நோக்கி அழைத்துச் செல்லும் ஆற்றலுடையவன் (Manning & Curtis, 2007, pp.30). தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் எல்லோரிடமும் இந்த எழுச்சியைக் காண இயலாது. விவேகானந்தரிடம் இத்தகைய எழுச்சி இருந்ததினால்தன் அவரால் இந்து சமயத்தை மேற்கத்திய நாடுகளில் ஒளிவீசச் செய்ய முடிந்தது. காந்தியிடன் இருந்த எழுச்சி பாரத தேசமெங்கும் சுதந்திர வேட்கையைத் தூண்டச் செய்தது. நெல்சன் மண்டேலாவிடம் இருந்த எழுச்சி கருப்பினத்தவரை வீறு கொண்டு எழச் செய்தது. இவர்களைப் போல பாரதிதாசனிடம் குடிகொண்ட எழுச்சி தமிழுக்குத் தன்னிகரற்ற பெருமையைத் தேடித்தந்தது.

பாரதியார் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க பாரதிதாசன் இயற்றிய பாடல் ‘எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா...’

எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா;தம்பி
ஏழு கடல் அவள் வண்ணமடா!அங்குத்
தங்கும் வெளியினிற் கோடியண்டம்அந்த
தாயின் கைப்பந்தென ஓடுமடாஒரு
கங்குலில் ஏழு முகிலினமும்வந்து
கர்ச்சனை செய்வது கண்டதுண்டோ?எனில்
மங்கை...
வாளைச் சுழற்றும் விசையினிலேஇந்த
வைய முழுவதும் துண்டு செய்வேன்...’

எனும் பாடலில் வரும் வரிகளில் பாரதிதாசனின் எழுச்சி மிளிர்வதைக் சிறப்பாகக் காண முடிகின்றது. பாவேந்தரின் ‘எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு சங்கே முழங்கு’ எனத் தொடங்கும் பாடலில் வரும் ‘எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைந்தார் இங்குள்ள தமிழர்கள் ஒன்றாதல் கண்டே...’, ‘பொங்கு தமிழர்க்கு இன்னல் விளைத்தால் சங்காரம் நிஜமென்று சங்கே முழங்கு...’, ‘ஆண்மை சிங்கத்தின் கூட்டமென்றும்

சிறியோர்க்கு ஞாபகம் செய் முழங்கு சங்கே...’, ‘வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டில் விளையாடும் தோள் எங்கள் வெற்றித் தோள்கள்...’ ‘வெங்குருதி தனில்கமழ்ந்து வீரஞ்செய்கின்ற

தமிழ் எங்கள் மூச்சாம்...’ என வருகின்ற வரிகள் யாவும் தள்ளாத வயதில் இருப்பவரையும் வீறு கொண்டு எழச் செய்யும் எழுச்சி மிக்க வரிகள்.

பாவேந்தரின் எழுச்சி மிக்க வரிகள் தாம் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு தமிழ் இலக்கியத்தின் மூலம் பெரும் வெற்றியைத் தந்தது. தமிழ் மக்களையும் ஈர்த்தது. சாதியத்திற்கு எதிர்ப்பான பெரியாரின் போராட்டத்திற்கு பாரதியின் எழுச்சி மிக்க இலக்கியப் படைப்புகள் அளப்பரிய பங்களித்தன (வரதராசன், 1992, p.352). 1930ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் எனும் பாவேந்தரின் கவிதை நூலானது முழுக்க முழுக்கப் பெரியாரின் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமையப் பெற்றன. இக்கவிதை நூலில் பார்ப்பன எதிர்ப்பு, புராண இதிகாச மறுப்பு, சாதி ஒழிப்பு, மூட நம்பிக்கைகளுக்கு எதிர்ப்பு போன்ற கருத்துகள் எழுச்சியுடன் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம் (அருணாசலம், 2004, p.199).. இவ்வாறு பாரதிதாசனிடம் குடிகொண்டிருந்த எழுச்சிக்காகத்தான் பாரதிதாசன் திராவிட இயக்கத்தினரால் புரட்சிக்கவி எனப் பட்டம் சூட்டப்பட்டார் (முருகுசுந்தரம், 2014, pp.106-107).

பாரதிதாசனிடம் குடிகொண்டிருந்த இந்தப் பேரெழுச்சியே பிற்காலத்தில் இவரை அடியொற்றிப் பல இலக்கியவாதிகள் தோன்றக் காரணமானது. பாவேந்தரைக் குருவாகக் கொண்டு உருவானவர்களுள் கவிஞர் சுரதா (பாரதிதாசன் மீதுகொண்ட பற்றால் இராசகோபால் எனும் தன் இயற்பெயரை சுரதா - சுப்புரத்தினதாசன் என மாற்றிக் கொண்டார்), வாணிதாசன், சாலை இளந்திரையன், குருவிக்கரம்பை சண்முகம், பொன்னடியான் போன்றோரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். ஒரு தலைமைத்துவப் பண்பு மிக்கவர் அப்பண்பினைத் தன்னோடு இருத்திக் கொள்ளாமல் தமக்கும் பின்னர் வருபவர்களையும் தலைமைத்துவம் உடையவர்களாக உருவாக்க வேண்டும் (Murray, 1966, p.58). அந்த வகையில் பாரதிதாசனிடம் குடிகொண்ட எழுச்சி மிக்க கவிதை வளமே இவரைப் போல ஆற்றல் மிக்க கவிஞர்களை உருவாக்கிய நிகழ்வானது பாரதிதாசனின் தலைமைத்துவப் பண்பிற்கு மகுடம் சூட்டுகின்றது.

ஆளுமை

ஒரு தலைவனானவன் தாம் ஆட்சியில் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் தனது தனித்துவத்திலிருந்து நிலை பெயராமல் மற்றவர்களை வழிநடத்திச் செல்லுதலே அவனை ஆளுமையுடையவன் எனக் காட்டும். இதில் வெளித்தோற்றம், கொள்கை, செயல்பாடு என எல்லாவற்றிலும் மற்றவர்களை விட மேம்பட்ட நிலையில் தனித்துவமாகக் காட்சி தந்து கவர்தல் என்பது முக்கிய அம்சம் (Manning & Curtis, 2007, p.31). அந்த வகையில் பாரதிதாசனின் தோற்றப் பொலிவே தனித்துவம் மிக்கது. நேரிட்ட நடை, நிமிர்ந்த பார்வை, தூய்மையான ஆடை, வீறு கொண்ட பேச்சு என எல்லாவற்றிலும் யாருடைய பாணியையும் பின்பற்றாத போக்கு பாரதிதாசனிடம் காணப்படும்.

பாரதிதாசன் புதுவை சூயர்கூப் வீதித் தொடக்கப் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய போது ஒரு நாள் மாணவர்களுக்குப் பரிமாறப்பட்ட உணவில் சாம்பார் மிகவும் கசப்பாக இருந்ததை அறிந்த பாரதிதாசன் சமயற்காரனைக் கடிந்து கொண்டதோடு, அப்போதே மாணவர்களை வரிசையாக அழைத்துக் கொண்டு கல்வி அதிகாரியைச் சந்தித்து முறையிட்டார். பாவேந்தரின் இந்த ஆளுமைப் பண்பைப் பாராட்டிய அதிகாரி உரிய நடவடிக்கையையும் மேற்கொண்டார் (முருகுசுந்தரம், 2014, p.13). மற்ற ஆசிரியர்களைப் போல அல்லாமல் தம்மைச் சுற்றி நடக்கும் செயல்களுக்கு உடனடி நிவாரணம் காணும் இந்த ஆளுமை மிக்க தலைமைத்துவப் பண்பே பாரதிதாசனை வரலாற்றில் உயர்த்தி நிறுத்தியது.

இது போலப் பல போராட்டங்களிலும் தனது ஆளுமைப் பண்பை நிலைநாட்டியுள்ளார் பாரதிதாசன். 1956ஆம் ஆண்டு தேவிகுளம் பீர்மேடு ஆகிய பகுதிகளைத் தமிழகத்தோடு இணைக்க வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்தி ஒரு நாள் பொது வேலை நிறுத்தமும் கடையடைப்பு எனும் அறப்போராட்டமும் நடைபெற்றது. புதுவையில் நடந்த போராட்டத்திற்குப் பாவேந்தர் தலைமைதாங்கினார். அப்போது ஒர் உணவுக்கடை மட்டும் திறந்திருந்ததால் அதனை அடைப்பதற்காகப் பாரதிதாசன் ஊர்வலமாகச் சென்றார். ஊர்வலம் செல்லக் கூடாது எனும் தடையுத்தரவு இருந்ததால் அதிகாரிகள் பாரதிதாசனைத் தடுக்க முயற்சி செய்தும் பாரதிதாசன் தனது ஆளுமைப் பண்பால் அதிகாரிகளுக்குத் தக்க பதிலளித்து அந்தக் கடையையும் மூடுமாறு செய்தார் (சபீதாஜோசப், 2009, p.107).

பாரதிதாசன் கவிதைக்காகவே 1947ஆம் ஆண்டு குயில் இதழைத் தொடங்கினார் (வரதராசன், 1992, p.349). ஆயினும் இதன் நிர்வாக ஆசிரியர் டி.என்.ராமன் அவ்விதழைப் பாரதிதாசனின் குரலாகப் பதிப்பிக்காமல் தனது எண்ணப்படி பதிப்பித்ததால் குயில் இதழ் கவிதை இதழ் எனும் நிலைப்பாட்டிலிருந்து மாற்றம் கண்டது. மேலும் ஜூலை மாதம்

1947ஆம் ஆண்டு வெளியீடு கண்ட இதழில் பாரதிதாசனின் பங்களிப்பு முற்றிலும் தவிர்க்கப்பட்டு டி.என்.ராமன் தனக்கான முக்கியத்துவத்தை நிலைநிறுத்தும் வண்ணம் அவ்விதழை வெளியீடு செய்தார். இந்தக் கருத்து வேறுபாடு காரணமாகாக டாக்டர் ஏ.கிருஷ்ணசாமியின் உதவியுடன், பாரதிதாசனின் மகன் மன்னர்மன்னனின் நிர்வாகப் பொறுப்பின் கீழ் குயில் புதிய இதழாக முழுக்க முழுக்க பாரதிதாசனின் குரலாகப் பதிப்பிக்கபட்டது. இதனால் பாரதிதாசன் வழக்கிலும் இழுக்கப்பட்டார். ஆனால் எதற்கும் பின்வாங்காத பாரதிதாசன் குயில் இதழைத் தனித்துவத்துடன் பதிப்பித்தார். பிற்காலத்தில் சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்த பின்னரும் இப்பணி தொடந்தது (சபீதாஜோசப், 2009, pp.*114-115). முன் வைத்த காலைப் பின் வைப்பதில்லை என்பது ஆளுமையில் ஒரு கூறு எனும் பார்வையின் அடிப்படையில் குயில் இதழும் பாவேந்தரின் ஆளுமைப் பண்பின் வெளிப்பாட்டில் நிறைவான சான்றாகவே அமைகின்றது.*

துணிவு

துணிவு எனும் பண்பானது தலைமைத்துவப் பண்புகளில் மிகவும் முக்கியத்துவம் உடையது. தலைமைத்துவத்தில் துணிவு எனும் பண்பை உடையவர் எந்தச் சோதனைகளையும் கண்டு அஞ்சாமல் முன்னேறும் ஆற்றலுடையவராக விளங்குவர். எடுத்துக் கொண்ட காரியத்தில் மனம் தளராமலும், எதிலும் சபலம் கொள்ளாமலும், அச்சுறுத்தல்களைக் கண்டு பின்வாங்காமலும் முன்னேறிச் செல்லும் போக்கு ஆகியன இப்பண்பினால் விளையும் நன்மைகளாகும் (John Maxwell, 2008, p.33).

பாரதிதாசனின் வாழ்க்கையில் அவர் எதற்கும் அஞ்சியது இல்லை. எத்தகைய சோதனைகளையும் மனத்துணிவோடு எதிர்கொண்டவர்.

'உச்சிமீது வானிடிந்து வீழு கின்ற போதினும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே'

(பாரதியார் கவிதைகள்: 18-19)

எனும் பாரதியின் வரிகளை உள்ளத்தில் ஏற்றியவர் பாவேந்தர். இதற்கு உதாரணமாக எத்தனையோ சம்பவங்கள் பாரதிதாசனின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்துள்ளன. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் மக்களிடையே சுதந்திர வேட்கையைத் தூண்டிய பாரதியார், வ.வே.சு., பர்.வரதராசுலு, அரவிந்தர் போன்றோர் புதுவையில் மறைந்திருந்த போது அவர்களுக்குப் பாரதிதாசன் புகலிடம் அளித்தது, காவலர்களின் தேடுதல் வேட்டை குறித்த தகவல்களை அவர்களுக்குத் தந்து காப்பாற்றியது, பாரதியாரின் 'இந்தியா' எனும் பிரசுரத்தை பிறர் அறியாதவாறு அச்சிட்டது போன்ற துணிகரச் செயல்களில் ஈடுபட்டவர் பாவேந்தர் (https://ta.wikibooks.org/wiki).

பாரதிதாசனின் குடும்பம் இறை நம்பிக்கையிலும், சமயப் பண்பாட்டுக் கூறுகளிலும் தோய்ந்த குடும்பம். இத்தகைய பாரம்பரியம் மிக்க குடும்பத்தில் வளர்ந்தவராயினும், பெரியாரின் கொள்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்டபின்னர் தான் மட்டுமன்றித் தமது குடும்பத்தினரும் காலம் காலமாகப் பின்பற்றி வந்த சமய நம்பிக்கைகளுக்கும் பாரம்பரியமான பழக்கங்களுக்கும் முழுக்குப் போட்டார் பாவேந்தர். தமது குடும்பத் திருமணங்களில் தாலியைத் தவிர்த்தார் (முருகுசுந்தரம், 2014, p.*13). மேலும், 1933ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 28ஆம் தேதி நடைபெற்ற நாத்திகர் மாநாட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்த வருகையாளர் பதிவேட்டில் 'நான் ஒரு நிலையான நாத்திகன்' எனப் பதிவு செய்து கையெழுத்திட்டார் (கோவேந்தன், 1994,* p.*210). இதற்கெல்லாம் மிகுந்த மன உறுதி வேண்டும். ஒரு தலைவனானவன் பிறருக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கினால்தான்*

அக்கொள்கையானது தம்மைப் பின்பற்றுவோரிடத்தும் சென்று சேரும் எனும் கருத்தில் பாரதிதாசன் மிகத் தெளிவுடையவராக இருந்துள்ளார் என்பதை இந்நிகழ்ச்சிகள் உணர்த்துகின்றன.

திராவிடக் கழகத்தில் பாரதிதாசன் இருந்த காலத்தில் இவருடைய பாரதிதாசன் எனும் பெயர் குறித்து திராவிடக் கழகத்தாரால் விமர்சிக்கப்பட்டது. பாதிதாசன் என்றால் பாரதி என்ற பார்ப்பனனுக்கு அடிமை எனப் பொருள்படுவதால் இப்பெயர் ஏற்புடையதல்ல எனப் பலராலும் விமர்சிக்கப்பட்டது. ஆனால் பாவேந்தர் இவ்விமர்சனங்களைக் கண்டு சற்றும் அஞ்சாமல் பாரதியைப் போல சாதியத்திற்கு எதிப்புக்குரல் கொடுத்தவர் யாருமில்லையாகையால் அவருக்கு அடிமை என்பது தமக்குப் பெருமை என்றே கூறிச் சற்றும் அச்சமின்றி அனைத்துக் கேலிகளையும் முறியடித்தார் (http://www.dinamani.com/editorial_articles). இதுவல்லாது பாரதியார் திராவிட இயக்கக் கொள்கைக்கு மாறான ஆத்திகர் எனத் திராவிட இயக்கத்தினர் குற்றம் கூறிய போதும் பாரதியின் சிந்தனைகளை பாவேந்தர் உயர்த்தியே பேசியுள்ளார். ‘சென்னையில் பாரதி இறந்தார். ஆனால் என்னுள் வளர்ந்து வந்த பாரதி அன்பு இறந்ததா? இல்லை. பாரதியின் அருமை பெருமைகளை எடுத்துக் கூறத் தயங்குவதில்லை. அதனால் ஒரு சாராரின் எதிர்ப்பு இன்று வரை நீங்கியதில்லை. இதற்காக நான் அஞ்சியதும் இல்லை. அஞ்சப்போவதும் இல்லை. பாரதி பற்றிப் பேச எனக்குத்தான் தெரியும். அவரைப் பற்றிப் பேச என்னை விடத் தகுதி இந்த நாட்டில் எவனுக்கும் இல்லை’ என பாரதிதாசன் எழுதியுள்ளார் (தினத்தந்தி, *6-5-1963* – http://ilakkiyapayilagam.blogspot.my). மற்றொரு சம்பவத்தில், திராவிடக் கழக நிகழ்ச்சி ஒன்றில் மேடையில் பேசிய ஒருவர் பாரதியாரைப் பற்றித் தேவையற்ற விமர்சனங்களைக் கூறிய போது பேச்சாளர் தாம் அங்கம் வகிக்கும் திராவிடக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர் என்று தயங்காமல் அவரை அந்த மேடையிலேயே கண்டித்துள்ளார் பாவேந்தர். இந்தத் துணிவு பாவேந்தரின் உள்ள உறுதிக்குத் தக்க சான்று.

மற்றொரு சூழலில், வளையாபதி திரைப்படத்தில் தாம் எழுதிய சில வசனங்களை தமக்குத் தெரியாமலேயே திரைப்படக் குழுவினர் மாற்றியதற்காக மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் தமக்களித்த நாற்பதாயிரம் ரூபாய் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்ததோடு அவர்களுடன் ஒப்பந்தமாகியிருந்த மேலும் நான்கு படங்களையும் உதறித் தள்ளிவிட்டுத் துணிவுடன் வெளியே வந்தார் பாவேந்தர். இவ்வாறு பாரதிதாசனின் துணிவு மனப்பான்மைக்கு நிறைய உதாரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இந்தத் துணிவே அவரின் தனித்துவத் தலைமைப் பண்பிற்கு வலு சேர்த்தது எனலாம்.

முடிவுரை

பாரதிதாசன் உண்மையில் எந்தக் கட்சிக்கும் தலைவரில்லை. ஆட்சியாளரும் இல்லை. அவர் பாவேந்தர். ஆனால் அவரிடம் குடிகொண்ட தலைமைத்துவப் பண்பானது அவரது படைப்புகளுக்கு வலு சேர்த்து அவரின் புகழைத் தமிழ் மக்களின் மனதில் நிலைபெறச் செய்துள்ளது. அவர் மறைந்து ஆண்டுகள் பல கடந்த போதும் அவரின் புகழ் இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளது. பாரதிதாசன் அடைந்ததைப் போன்ற நிலையான புகழை ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்ந்தவர்களும் அடைந்தனரா என்பது சந்தேகமே. சிந்தனை, சொல், செயல் என எல்லாவற்றிலும் தெளிந்த சிந்தனையும், தான் கொண்ட கொள்கையை மன உறுதியுடன் பேணும் பண்பும், செயற்கரிய செயல்களைச் செய்யும் வல்லமையும் பாவேந்தரிடம் இருந்தமையால்தான் பெரியார், அண்ணா முதலான திராவிடத் தலைவர்கள் யாவரும் அன்புடன் அரவணைத்துப் போற்றும் மேன்மைமிகு தலைவராகப் பாரதிதாசன் மிளிர்ந்தார். மக்களின் அன்பைப் பெற்றுப் புதுவையின் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

இன்று பாரதிதாசன் பெயரால் விருதுகள், சாலைகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், இயக்கங்கள் என எத்தனையோ உருவாக்கப்பட்டுவிட்டன. பாரதிதாசனுக்காகவே மாநாடுகளும் அனைத்துலகக் கருத்தரங்குகளும் நடத்தப்படுகின்றன. இவரது படைப்பிலக்கியங்கள் முனைவர் பட்ட ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய புகழுக்கு அவரின் படைப்பிலக்கியங்களே மூல காரணங்களாக முன்வைக்கப்பட்ட போதிலும் இவரது தலைமைத்துவம் மிக்க பண்பட்ட வாழ்க்கையே இத்தகைய ஆளுமை மிக்க படைப்புகள் தோன்றுவதற்குப் பக்க பலமாக விளங்கின என்பதனை மறுக்க இயலாது. அந்த வகையில் பாவேந்தர் மக்கள் மனதில் தனது தலைமைத்துவப் பண்புகளால் தலைசிறந்த தலைவனாகவே என்றும் வாழ்கிறார்.

Bibliography

Arunasalam,Mu. (2004). *Rucôvum PâratitâcaIum*. Chennai: The Parker Publications.

Bernard, M., Bass. (1985). *Leadership and Performance Beyond Expectations*. New York: Free Press.

Chakkaravarthi Rajagopalacchari. (2008).*IrâmâyaGam.* Chennai: Vanathi Publications.

Chemers, M., Martin. (1997). *A Integrative Theory of Leadership*. New Hersey: Eribaum

Department of the Army. (1999). *Army Leadership: Be, Know, Do*. Washington DC: Author.

Hemphill, K., John. (1949). *Situation Factors in Leadership*. Columbus: The Ohio State University.

http://ilakkiyapayilagam.blogspot.my.

http://www.dinamani.com/editorial_articles - Pâratiyum PâratitâcaIum.

https://groups.google.com - Pâvçntar PâratitâcaI tam'maip pa__i e;utiya pâmal.

https://ta.wikibooks.org/wiki - PâratitâcaI vâ;kkai.

Jacobs, T., Owens & Elliot Jaques. (1990). "Military Executive Leadership" in (Eds) Kennath E., Clark & Miriam B., Clark. *Measure of Leadership*. Pp.281-295. New Jersey: Leadership Library of America.

Koventhan,T. (1994). *Pâvçntam.*Chennai: Koventhan Publications.

Manning George & Curtis Kent. (2007). *The Art of Leadership*. New York: McGraw-Hill.

maxwell, John. (2008). *The 21 Indispensable Qualities of A Leader*. Kuala Lumpur: PTS Professional.

Murray, G., Ross. (1966). *New Understanding of Leadership*. New Yrk: Association Press.

Murugusuntharam. (2014). *Intiya ilakkiya ci_pika7 varicaiyil PâratitâcaI.*Chennai: Sahitya Akademi Publications.

Nyanasegaran. (2005). *Pârati mutal kaIimo;i varai*. Chennai: Kadarkuthirai Publications.

Bharathidasan. (2006). *PâratitâcaI kavitaika7*. Vol.2. Chennai: Manivasagar Publications.

Pâratiyâr. (1991).*Pâratiyâr kavitaika7*. Chennai: Seeni Visvanathan Publication.

Rajoo. (1990). "Pâvçntar pâratitâcaI kavitaika7il iIave;ucciyum camutâyap putumaiyâkkamum", *PâratitâcaIiI nû__âGmu niIaivuk karuttaraEka malar.* pp.66- 77. Kuala Lumpur : Department of Indian Studies Publications.

Sababathy,V. (1990). “Pâratitâcalum tami;uGarvum”,*Pâratitâcalil nû__âGmu nilaivuk karuttara Eka malar*. pp.31-52. Kuala Lumpur : Department of Indian Studies Publications.

Sabethajoseph. (2009). *Puramcikkaviñar pâratitâcal 100*. Chennai: Nakkiran Publications.

Tirukku_a7.

Varatharasan,Mu.(1992), *Tami; Ilakkiya Varalâ_u*. New Delhi: Sahitya Akademic.

Weber, Max. (1947). *The Theory of Social and Economic Organization*. New York: Free Press.